

УДК 658.15.716

*Т. В. Гринько,**д. е. н., професор, професор кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7882-4523>**Д. В. Кухт,**магістрант кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2019-1233>*

DOI: 10.32702/2306-6814.2022.22.31

ГРОШОВІ ПОТОКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА В ЇХ УПРАВЛІННІ

T. Grynko,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Economics,
Entrepreneurship and Enterprise Management, Dnipro National University named Oles Honchar

D. Kohut,

Master's student of the Department of Economics, Entrepreneurship and Enterprise Management,
Dnipro National University named Oles Honchar

CASH FLOWS OF THE ENTERPRISE AND THE INFORMATIONAL COMPONENT IN THEIR MANAGEMENT

У статті обґрунтовано теоретичну сутність грошових потоків підприємства та поглиблено зміст поняття "грошовий потік підприємства". Визначено, що залежно від обсягів операцій та об'єктів обслуговування грошові потоки підприємства можуть набувати різного значення в залежності від динаміки їх руху. Наведено класифікаційний зв'язок грошових потоків, який передбачає певний напрямок його руху і складається з надходжень і сплати коштів, де всі надходження утворюють вхідні грошові потоки (приплив коштів), а всі платежі — вихідні грошові потоки (відтік коштів). Встановлено оцінку грошових потоків підприємства в їх часовому вимірі, на підставі якої можна розподілити потоки на поточні та майбутні. Запропоновано основні принципи управління грошовими потоками підприємства: достовірність інформації, ліквідність, ефективність та збалансованість, що дозволить сформулювати цілісну систему управління грошовими потоками.

The article substantiates the theoretical essence of the cash flows of the enterprise and deepens the meaning of the concept of "cash flow of the enterprise" as a flow of payments distributed over time both by positive value (receipts) and negative (payments), which constitutes the general movement of funds of the enterprise intended to finance its activities in short-term and long-term perspective. It was determined that, according to the volume of operations and objects of service, the cash flows of the enterprise can acquire a different value depending on the dynamics of their movement: if the cash flow serves one economic operation, then it belongs to the first level; if this economic transaction belongs to any structural subdivision of the enterprise, then this is the second level. A classification relationship of cash flows is given, which assumes a certain direction of its

movement and consists of receipts and disbursements of funds, where all receipts form incoming cash flows (inflow of funds), and all payments are outgoing cash flows (outflow of funds). An assessment of the movement of the enterprise cash flows in their time dimension is established, on the basis of which it is possible to divide the flows into current and future: current for operational planning, since this cash flow refers to the current activity of the that occurs in each specific time dimension; future — long-term planning as a reduced flow to a certain point in time due to the change in the value of money over time, which refers to the concept of the time value of money (discounting of cash flows, simple and compound interest, etc.). Taking into account the specific features of the statutory activity of enterprises, the main principles of managing its cash flows are proposed: reliability of information, liquidity, efficiency and balance, which will allow the formation of an integrated management system of cash flow management, which, depending on the industry, regional characteristics, financial policy of the enterprise itself and its structural subdivisions, financial relations with counterparties, determine the specific nature of the formation of cash flows.

Ключові слова: грошові потоки, інвестиції, вірогідності інформації, ліквідність, ефективність, збалансованість, вартість грошей.

Key words: cash flows, investments, probabilities of information, liquidity, efficiency, balance, value of money.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

В залежності від виду діяльності підприємства, грошові кошти є наймобільнішими його активами, перебуваючи в постійному русі, вони забезпечують усі види його діяльності (операційна, фінансова, інвестиційна), і ототожнюються із системою "фінансового кровообігу", від якої залежить життєвий цикл підприємства. Змістова сутність грошових потоків в діяльності підприємства зумовлює потребу окремого дослідження і глибокого осмислення інформаційної їх ролі у підвищенні ефективності процесу управління ними. Недостатня розробка теоретичних обґрунтувань і методологічних питань інформаційності грошових потоків для підприємства, зумовлює необхідність розширеного їх розкриття щодо удосконалення управління ними.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання теорії і практики дослідження руху грошових потоків підприємств, знаходить своє висвітлення в багатьох наукових роботах провідних зарубіжних і вітчизняних економістів, таких як Дж.К. Ван Хорн, Є. Брігхем, Е. Нікхбахт, Т. Райс, І.О. Бланк, Л.О. Лігненко, А.М. Поддєрьогін, О.О. Терещенко, Р.Б. Тянь та багато інших. Проте формування сутнісної концепції грошового потоку за їх інформаційною складовою, недостатньо відображено у вітчизняній науковій літературі, що потребує свого поглиблення з точки зору теоретичних і практичних засад.

ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Дослідження теоретичних аспектів сутнісної категорії грошових потоків підприємства і виокремлення на цій основі інформаційної складової на основі принципів їх управління, які ґрунтуються на системному підході.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Визначення принципів управління грошовими потоками та фінансовим ризиком підприємства вимагає роз-

робки у формуванні інформації про зміни у надходженні та відтоці грошових коштів та їхньому впливі на фінансовий стан підприємства з метою удосконалення управлінських функцій. Грошовий потік, який обслуговує відтворювальний процес підприємств, є спрямованим і функціональним. Роль грошей у функціонуванні бізнесу полягає в наступному:

1) валюта як власність підприємства — необхідний атрибут і елемент ринкової економіки, завершує процес відтворення.

2) з'єднують підприємство через обмінні операції з іншими суб'єктами господарювання.

3) виробничо-господарська діяльність підприємства, незалежно від форми власності, починається з грошей — придбання необхідних факторів виробництва які також виражені в грошах.

4) гроші мають найвищий рівень ліквідності та виконують властиву їм економічну функцію.

На існуючі різні способи визначення поняття "грошовий потік", Е. Джонс дав найпростіше визначення: "У бізнесі грошовий потік є ключовим фактором його прогресу та успіху. Ми називаємо це грошовим потоком" [1].

Більш точно визначення поняття "грошовий потік" можна знайти у Б. Коласа, де під загальним грошовим потоком слід розуміти надлишок грошових коштів, що утворюється підприємством в результаті всіх пов'язаних і не пов'язаних з ним операцій. До господарської діяльності він включає як економічні баланси (грошові потоки від господарської діяльності) та грошові потоки не пов'язані з господарською діяльністю [2].

У буквальному сенсі cash-flow перекладається як потік готівки, потік коштів. Грошовий потік (транзакційний потік) усього підприємства — це рух коштів на підприємстві. Іншими словами, це різниця між прибутком (отриманим у касі) та винагородою (сплаченою з каси), за однією або декількома господарськими операціями. Так Оксфордський тлумачний словник [3] визначає грошовий потік (Cash Flow) як загальну суму готівки, отриманої підприємством за різними статтями до-

ходів. План грошових потоків (або наявний бюджет) визначає всі платежі та надходження, очікувані за певний період.

У публікаціях вітчизняних авторів з фінансового менеджменту визначення поняття "грошовий потік" має різний зміст. Коли йдеться про кошти, їх надходження та витрачання, прибутки та збитки, то говорять про формування та використання грошових фондів. Більшість авторів вважають фонд грошового ринку відокремленою частиною фонду з цілеспрямованою та відносно самостійною діяльністю [4].

Грошові фонди утворюються в усіх ланках фінансової системи, зумовлені необхідністю виділення та відносного відокремлення цільових часток у складі суспільного продукту, де рядом авторів пропонуються такі їх визначення, як грошовий потік від поточної (інвестиційної, фінансової) діяльності становить собою суму надлишку (недостатку) коштів, отриманих в результаті зіставлення їх надходжень та відрахувань у процесі операційної (інвестиційної, фінансової) діяльності [5]. Або потік коштів, пов'язаний з конкретним періодом часу, який і становить собою різницю між усіма коштами що надійшли і виплачені підприємством за цей період [6].

У підсумку такі тлумачення зводяться до того, що "грошовий потік" визначається як сума надлишку (дефіциту) коштів або "платіжний баланс", але це скоріше визначення чистого грошового потоку, ніж грошового потоку підприємства в цілому. Тому як не завжди можна визначити грошовий потік від інвестиційної діяльності за конкретний період, оскільки між інвестуванням коштів і отриманням чистого прибутку проходить певний проміжок часу. Водночас інвестиції слід розглядати як більш вузьке поняття, ніж грошовий потік. Так ряд науковців у своїх публікаціях дійшли до висновку, що інвестиції — це довгострокові вкладення капіталу, спрямовані на отримання прибутку [7].

В даному випадку така теза покладена в основу визначення, згаданого в книзі Л. Гітмана "Інвестиції", де шляхом своєрідного синтезу економічного та юридичного підходів інвестиції визначаються, як вимоги до активів у вигляді фондів або майнових цінностей, будучи одночасно конкретним і, достатньою мірою загальним [8]. Таке визначення є найбільш вдалим щодо уточнення суті грошового потоку, де умовно надається змога виокремити такі напрями інвестування: в основні, оборотні фонди і робочу силу; придбання майна у власність або оренду; в матеріальні та нематеріальні (в тому числі інтелектуальні) ресурси, тобто "капіталовкладення".

Тракування "капіталовкладення" є й у визначенні офіційної української статистики, яка оперує цим поняттям. Держкомстат, згідно з діючою методологією, включає в поняття "капіталовкладення" — "витрати на нове будівництво, реконструкцію та технічне переозброєння діючих промислових, сільськогосподарських, транспортних, торгових й інших підприємств, витрати на житлове, комунальне і культурно-побутове будівництво". Очевидно, що поняття "капіталовкладення" теоретично є більш вузьким, ніж поняття "грошовий потік", однак навіть в навчальній та науковій літературі часто використовують термін "капіталовкладення", маючи на увазі при цьому інвестиції [9]. Крім того, серед низки визна-

чень зазначається, що інвестиціями є довгострокове вкладення коштів [10]. Безумовно, окремий вид грошового потоку від інвестиційної діяльності переважно виступає довгостроковим, але він може набувати форму і короткострокового у вигляді короткострокових фінансових вкладень в цінні папери чи грошові потоки від фінансової діяльності. Проте така "підміна понять" цілком допустима, якщо при цьому не порушується загальна змістовність логіки.

Найбільш точно визначення грошового потоку надає І. Бланк, який стверджує, що грошовий потік підприємства становить собою сукупність розподілених у часі надходжень та виплат коштів, які генеруються його господарською діяльністю [11].

Узагальнюючи й аналізуючи викладені у науковій літературі авторські визначення "грошовий потік", надається змога уточнити, що грошовий потік є потік платежів які розподілені у часі як за позитивною величиною (надходження), так і негативною (виплати), тобто є загальним рухом коштів підприємства. І якщо просто сказати "грошовий потік підприємства", то це нічого не сказати про реальний грошовий потік. Обов'язково необхідно уточнити, який саме цей потік. Звичайно, в даному випадку саме поняття "грошовий потік підприємства" складне, так як до його складу входить велика кількість різнопланових грошових потоків. Тому для того, щоб управляти грошовим потоком підприємства в цілому, спочатку необхідно його класифікувати за визначеними ознаками, які спершу надають вітчизняні облікові стандарти.

Виходячи з НП(С)БО "Звіт про рух грошових коштів", звичайна діяльність підприємства класифікується як операційна діяльність — основна діяльність підприємства, а також інші види діяльності, безпосередньо пов'язані з виробництвом продукції, робіт чи послуг, і які не є інвестиційною або фінансовою діяльністю [12]. Натомість інвестиційна діяльність направлена на придбання чи реалізацію необоротних активів, фінансових інвестицій, які не виступають складовою частиною еквівалентів коштів. Призначення фінансової діяльності направлено на зміну величини і складу власного та залученого капіталу підприємства, але даний класифікаційний підхід є досить вузьким поняттям.

В процесі аналітичного визначення грошових потоків постає необхідність здійснювати їх структурування у розрізі видів господарської діяльності підприємства під таким кутом зору:

1. Грошовий потік за операційною діяльністю має найбільшу питому вагу для підприємства за обсягами надходжень та виплат коштів, і складається в частині надходжень з грошового компонента — виручка від реалізації; отримані аванси від покупців й інших контрагентів; кредити і позики; інші надходження від операційної діяльності. У частині виплат грошовий потік за операційною діяльністю формується із платежів постачальникам за поставлені (чи не поставлені у випадку передоплати) товарно-матеріальні цінності, отримання послуг або виконаних робіт, виплата заробітної плати, податкові платежі у бюджети усіх рівнів, відрахувань у позабюджетні фонди, виконання інших зобов'язань та інших виплат за операційною діяльністю (відсотки за кредитом, аванси видані, використання прибутку та ін.).

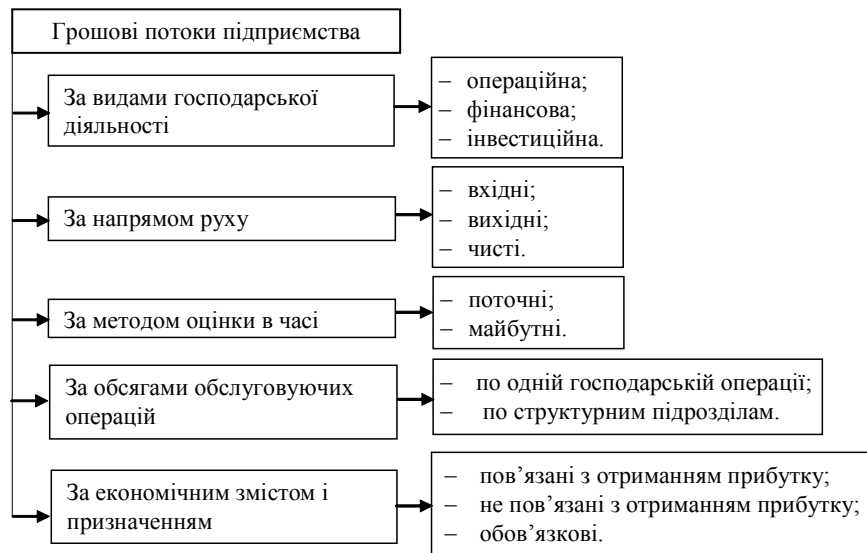

Рис. 1. Класифікація та взаємозв'язок грошових потоків підприємства

2. Грошовий потік за інвестиційною діяльністю обслуговує інвестиційну діяльність підприємства й у частині виплат формується з платежів за придбання засобів довгострокового використання, платежів за довгостроковими фінансовими вкладеннями та інших аналогічних виплат. У частині надходжень грошовий потік за інвестиційною діяльністю складається з грошового компонента — виручка від реалізації необоротних та нематеріальних активів, довгострокових фінансових вкладень та інших аналогічних надходжень.

3. Грошовий потік за фінансовою діяльністю загалом складають надходження і виплати від здійснення зовнішнього фінансування господарської діяльності підприємства. Так у частині надходжень, це залучення пайового та акціонерного капіталу внаслідок випуску акцій, облігацій та інших аналогічних надходжень. У частині виплат до грошового потоку від фінансової діяльності відносять повернення довгострокових і короткострокових позик, кредитів, виплат дивідендів і відсотків та інші короткострокові вкладення.

Виходячи з вищенаведених позицій, класифікаційні ознаки грошових потоків підприємства за НП(С)БО видаються занадто загальними, тому нами пропонується така класифікаційна їх характеристика за взаємозв'язком грошових потоків (рис. 1).

Класифікаційний взаємозв'язок грошових потоків передбачає певний напрям свого руху і складається з надходжень та виплат засобів, де усі надходження утворюють вхідні грошові потоки (приплив коштів), а всі виплати — вихідні грошові потоки (відтік коштів). В даному разі різницею між вхідними та вихідними потоками буде чистий грошовий потік підприємства у кожному конкретному періоді часу, який складе результат діяльності підприємства. З точки зору бюджетного руху коштів, він набуває як позитивну, так і негативну величину, де надається змога його розрахувати за конкретною операцією як по окремому підрозділу, так по підприємству в цілому.

За обсягом операцій та об'єктів обслуговування, грошові потоки підприємства можуть набувати різну вартісну величину в залежності від динаміки їх руху. При цьому, якщо грошовий потік обслуговує одну госпо-

дарську операцію, то він відноситься до першого рівня, якщо ця господарська операція належить до якого-небудь структурного підрозділу підприємства, то це другий рівень.

Важливим моментом оцінки руху грошових потоків підприємства є їх оцінка в часовому вимірі, на основі якої надається змога розподілу потоків на поточні і майбутні.

В поточному часі грошовий потік є поняттям для оперативного планування, так як цей грошовий потік за поточною діяльністю підприємства, яка виникає у кожному конкретному вимірі часу. Натомість майбутній грошовий потік є поняттям довгострокового планування як приведений потік до визначеного моменту часу через зміну вартості грошей з часом, тобто в даний час вона може бути вища ніж у будь-якому майбутньому періоді, що відноситься до концепції тимчасової вартості грошей: дисконтування грошових потоків, прості та складні відсотки та ін.

Економічну змістовність і призначення грошових потоків можна розподілити за потоками які пов'язані з отриманням прибутку підприємства — направлені на обслуговування його господарської діяльності та грошові потоки які не пов'язані з отриманням прибутку — направлені на споживання, а також потоки примусового характеру сплати — закладені фіскальною системою держави.

Отже, усі класифікаційні блоки грошових потоків підприємства взаємозалежні та взаємообумовлені між собою як за обсягом руху, так за часом і змістовністю виконуваних функцій, де елементи блоку класифікації за видами діяльності складаються із вхідних та вихідних грошових потоків, які обслуговують одну господарську операцію або структурний підрозділ чи в цілому підприємство.

В даному випадку класифікаційні ознаки грошових потоків надають змогу здійснити підхід до створення на підприємстві системи їх управління, ґрунтуючись декількома основними принципами, враховуючи специфічні особливості статутної діяльності підприємств. Так до основних принципів управління грошовими потоками підприємства можна віднести:

1. Принцип вірогідності інформації: визначається і залежить від використовуваної інформаційної бази підприємства як процес цілеспрямованого підбору відповідних інформативних показників орієнтованих як на напрацювання стратегічних рішень, так і на ефективність поточного управління діяльністю підприємства. Формування і опрацювання такої інформації залежить від впливу зовнішніх і внутрішніх факторів підприємства, галузевою його належністю, диверсифікованістю бізнесу та іншими умовами процесів господарювання, а саме:

- інформаційна характеристика загальноекономічного стану країни, джерелами є державні органи статистики — необхідна для прогнозу розвитку діяльності підприємства з точки зору впливу на нього зовнішнього середовища: доходи і витрати державного бюджету та розмір бюджетного дефіциту, грошова емісія та її розмір, грошові доходи населення та їх заощадження у банківських установах, індекс інфляції та дисконтна ставка НБУ;

- інформація про характер кон'юнктури фінансового ринку, джерелами є публікації комерційних видань — необхідна для прийняття рішень щодо формування довгострокових інвестицій та короткострокових вкладень за основними фондовими біржовими інструментами (акції, облигації) за індексом динаміки цін на їх попит і пропозиції, депозитні та кредитні ставки банківських установ, курс валют на біржі та комерційних банків;

- нормативна й інструктивна інформація, джерелом є збірники нормативних актів — необхідна для знання законодавчих і нормативних актів випущених Урядом, Президентом, регіональними та місцевою владами;

- внутрішня інформація підприємства, джерелами є облікова, планова, фінансова, управлінська, статистична та оперативно-технічна — необхідна для проведення аналізу та виявлення оцінки господарських процесів підприємства і прийняття рішень з управління його грошовими потоками.

2. Принцип ліквідності: пов'язаний із швидкістю перетворення засобів підприємства в гроші. При вмілому управлінні фінансово-кредитними відносинами, первинним є забезпечення ліквідності підприємства на основі збалансування його потреб і наявності коштів в обороті. Так як надходження і витрачання коштів не завжди збігається в часі, тому можливий тимчасовий дефіцит коштів (розрив ліквідності), що спричиняє неплатоспроможність підприємства в окремих проміжках часу. Якщо для підприємства є метою "виживання", то необхідно утримати рівень беззбитковості — нульовий рівень прибутку при мінімальному відхиленні від нього, забезпечивши ліквідність та наявність певних резервів.

3. Принцип ефективності: забезпечення рентабельної діяльності й отримання максимального прибутку — ґрунтується на нерівномірності надходжень грошових потоків в часі. За окремими періодами підприємство володіє як тимчасово вільними коштами, які повинні бути ефективно використані, так і тимчасовим їх дефіцитом, який повинен бути покритим з найменшими витратами. Орієнтація на отримання максимального прибутку і рівня рентабельності, зумовлює мобілізацію усіх ресурсів підприємства включаючи фінансові резерви та залучаючи в оборот позикові ресурси, що пов'язано з

великим ризиком, повинно бути засновано на точному розрахунку і передбаченні налагодженості фінансового механізму. За такого підходу отримання результативності залежить від того, чому підприємство надається перевагу: ліквідності чи рентабельності, тому як останнє може підвищувати ризик неплатоспроможності підприємства, і як наслідок — зниження ліквідності, і навпаки, підвищення ліквідності може бути обернено-пропорційне рентабельності.

В даному разі дотримання цього принципу повинно забезпечувати пошук компромісного рішення між ризиком втрати ліквідності й ефективністю роботи підприємства. Адже підвищення рентабельності є можливим за таких умов: якщо забезпечення збалансованої наявності і потреби у грошових коштах відбувається за рахунок залучення власних додаткових засобів, то виникає стабільність ситуації, що дозволить підприємству компенсувати втрати і підвищити свій престиж серед своїх клієнтів; якщо в результаті збалансованості відбувається вивільнення коштів, то вони можуть бути використані на інші цілі які принесуть підприємству дохід; якщо збалансованість відбувається в результаті зменшення величини майна, запасів і витрат, то це також призведе до вивільнення коштів, скорочення неплатежів і покращення структури балансу підприємства.

4. Принцип забезпечення збалансованості: одночасно, внаслідок діяльності підприємств, мають місце різні види грошових потоків, які повинні бути збалансовані за видами, обсягами та часовими інтервалами, що спонукає до визначення: мінімальної суми залишку коштів, оптимізацію величини коштів, створення певного грошового запасу для своєчасного погашення поточних зобов'язань та розвитку процесів виробництва.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Грошові потоки підприємства слід класифікувати в межах його господарської діяльності, за напрямом їх руху, обсягами обслуговуючих операцій, економічним змістом та методами оцінки в часі. Тому поняття "грошовий потік" є агрегованим, під яким слід розуміти розподілений в часі рух коштів у розрізі їх позитивної (надходження) та негативної (виплата) величин, що фіксуються балансовими рахунками підприємства. Перевага того чи іншого грошового потоку пов'язано із специфікою діяльності окремого підприємства з його галузевою належністю та особливостями його фінансування. Внаслідок чого, запропоновані принципи вірогідності інформації, ліквідності, ефективності і збалансованості, дозволять сформулювати цілісну управлінську систему управління грошовими потоками, яка в залежності від галузевих, регіональних особливостей, фінансової політики самого підприємства і його структурних підрозділів, фінансовими відносинами з контрагентами, визначають специфічний характер формування та використання грошових потоків.

Принципи управління грошовими потоками дозволить підприємству своєчасно вносити зміни в процес їх руху, який адаптується відповідно до обраної стратегії підприємства і дозволить отримати конкурентні переваги, що в цілому надасть можливість підприємству досягнути поставлені цілі своєї діяльності.

Література:

1. Джонс Э. Деловые финансы; Пер. с англ. М.Н. Гребнева, М.Э. Усаковского. Москва: Олимп-бизнес, 1998. 411 с.
2. Циган Р. М. Удосконалення класифікації грошових потоків з урахуванням сучасних умов господарювання. Актуальні проблеми економіки. 2010. № 4 (106). С. 150—155.
3. Электронная библиотека. Финансы. Оксфордский толковый словарь. 1997. 496 с. URL: <https://altair-book.com/books/6296106-finansy-oxfordskiy-tolkovyy-slovar-anglo-russkiy.html> (дата звернення 20 жовтня 2022).
4. Нагайчук В. В. Управління грошовими потоками підприємства. Вісник соціально-економічних досліджень. 2014. № 1 (52). С. 245—249.
5. Біленко Д.В. Системний підхід до управління грошовими потоками підприємства в умовах ризиків та невизначеності. Фінанси, облік, банки. 2017. № 1 (22). С. 46—54.
6. Мордовцев О.С., Хребтов М.І. Методичний підхід до управління грошовими потоками промислового підприємства. Вісник Національного технічного університету Харківський політехнічний інститут. 2020. № 2. С. 3—8.
7. Майборода О. М., Майборода О. В., Реплюх О. В. Напрями управління грошовими потоками підприємства. Економіка і суспільство. 2017. № 10. С. 305—309.
8. Буряк А. В., Дем'яненко І. В. Управління грошовими потоками: сегмент фінансової політики аграрних підприємств. Економічний простір, 2019. № 1. С. 103—108.
9. Багацька К. В. Еволюція поняття "Капіталізація підприємства" в контексті сучасних теорій корпоративних фінансів. Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 15. С. 19—22.
10. Бланк И. Методы управления финансами предприятия на основе денежных потоков. Фінанси України. 2002. № 3. С. 46—50.
11. Бланк І. Планування грошових потоків підприємства. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2016. № 5. С. 31—46.
12. Касич А. О., Циган Р. М. Концепція обліково-аналітичного забезпечення управління грошовими потоками. Облік і фінанси. 2017. № 3 (77). С. 28—37.

References:

1. Jones, E. (1998), *Delovye finansy*, [Business finance], Olimp-biznes, Moscow, Russia.
2. Tsyhan, R.M. (2010), "Improving the classification of cash flows taking into account modern business conditions", *Aktual'ni problemy ekonomiky*, vol. 4, no 106, pp. 150—155.
3. Electronic library (1997), "Finance. Oxford Explanatory Dictionary", available at: <https://altairbook.com/books/6296106-finansy-oxfordskiy-tolkovyy-slovar-anglo-russkiy.html>, (Accessed 20 October 2022).
4. Nagaychuk, V.V. (2014), "Management of cash flows of the enterprise", *Visnyk sotsial'no-ekonomichnykh doslidzhen'*, vol. 1, no 52, pp. 245—249.
5. Bilenko, D.V. (2017), "Systematic approach to the management of cash flows of the enterprise in conditions of risk and uncertainty", *Finansy, oblik, banky*, vol. 1, no 22, pp. 46—54.

6. Mordovtsev, O.S. and Khrebtov, M.I. (2020), "Methodical approach to the management of cash flows of an industrial enterprise", *Visnyk Natsional'noho tekhnichnoho universytetu Kharkiv's'kyj politekhnichnyj instytut*, vol. 2, pp. 3—8.

7. Maiboroda, O.M. Maiboroda, O.V. and Replyukh, O.V. (2017), "Areas of cash flow management of the enterprise", *Ekonomika i suspil'stvo*, vol. 10, pp. 305—309.

8. Buryak, A.V. and Demyanenko, I.V. (2019), "Cash flow management: a segment of the financial policy of agricultural enterprises", *Ekonomichnyj prostir*, vol. 1, pp. 103—108.

9. Bagatska, K.V. (2016), "Evolution of the concept of "Capitalization of the enterprise" in the context of modern theories of corporate finance", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 15, pp. 19—22.

10. Blank, I. (2002), "Methods of enterprise financial management based on cash flows", *Finansy Ukrainy*, vol. 3, pp. 46—50.

11. Blank, I. (2016), "Enterprise cash flow planning", *Visnyk Kyivs'koho natsional'noho torhovel'no-ekonomichnoho universytetu*, vol. 5, pp. 31—46.

12. Kasych, A.O. and Tsyhan, R.M. (2017), "Concept of accounting and analytical support for cash flow management", *Oblik i finansy*. vol. 3, no 77, pp. 31—46.

Стаття надійшла до редакції 02.11.2022 р.

www.agrosvit.info

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292